

V dobách mých studií na gymnáziu, jsme byli se školou v rámci KPČ (kulturně poznávací činnosti) v Praze v Národní galerii zhlédnout výstavu moderního umění. Kolekce abstraktních obrazů, z nichž mě zaujal obraz s názvem "Sólo hnědé čáry" (tři čáry jakoby podle pravítka na bílém plátně), v nás tehdy vzbuzoval smích a nepochopení, z čeho že je ta odborná veřejnost tak vydřená, a čím se zrovna tato kolekce zasloužila o to, aby byla umístěná v Národní galerii. Představa, že bych takový obraz měl mít někdy doma v obýváku, ve mě vzbuzovala pocity, že pravděpodobně nebudu milovníkem hlubokého umění, ale spíše naopak "Srnek za ranního úsvitu".

Nedávno jsem pročítal hudební konference a procházel různé hudební stránky a na jedné z nich jsem našel spoustu recenzí k tvorbě našich mladých i starých interpretů a autorů. Stáhnul jsem si všechny na disketu a doma v poklidu přečetl. Autor vždy začal od bookletu, velmi podrobně rozebíral kvalitu provedení pak následoval výčet všech ubrnků, špatných nasazení, intonačních nepřesností apod. Dozvěděl jsem se tak například, že Kamelot v písni Věrozvěst nesprávně nasadil vokál, nemluvě o frázování a ukončování vícehlasů a Miki Ryvola v první písni nepřesně intonuje (tak jako před dvaceti lety). Nikdy jsem si toho předtím nevšiml, ale musím přiznat, že při pozorném poslechu je to pravda. Autor dále své postřehy doplnil o to, jak by se to dalo lépe udělat, nebo jak by to udělal on. Dále následoval rozbor textů, který vypadal velmi fundovaně a pak většinou následoval nekompromisní ortel (třeba Sekvoje mi bylo trochu líto).

Ze svého okolí vím, že vliv médií je obrovský, na každém kroku slyším: "Vždyť to přece psali v novinách, tak to musí být pravda". Jenže každá hudební kritika je velmi subjektivní, je to jen názor jednoho člověka, který může skupině velmi ublížit a třeba odradit od koupě jejího CD jen proto, že to někde psali. Stalo se mi totiž, že po přečtení špatné kritiky na skupinu, kterou jsem ještě neslyšel a chtěl jsem navštívit její koncert, jsem tuto návštěvu odložil a pak litoval, že jsem se nechal negativně ovlivnit.

Časopis Folk a Country kdysi otiskl v rámci ankety odpovědi na otázku "Jak vás ovlivňuje hudební kritika a publicistika?" Jeden velmi známý muzikant, který je autorem mnoha téměř zlidovělých písniček o kritikách napsal: " Jsou to pro mě ***. Jsou to chytrý, vzdělaný ***, ale jsou to zlí lidi. Zlej člověk může druhému kazit radost z radosti, protože muzika je radost. Nemám rád žádného kritika, co je nám do nich". Chcete vědět kdo to řekl? Najděte si to v FC 3/95. A já si jdu poslechnout desku Hoboes - Zvláštní znamení touha, protože na ní mám chuť, a to přestože v písni Jarní kurýr zpívají fakt falešně.

Proc nechci psát hudební recenze

Napsal uživatel Malej Honza
Úterý, 01 Květen 2001 01:00

PS: Pod *** se skrývá velmi jadrné slovo. Přestože jde o přesnou citaci, nechtěl jsem jej v textu použít, z důvodu vyvarování se nařčení, že posouvám toto zamyšlení na hrubou až urážlivou hladinu.